

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 549
din 18.01.2015

Dosar nr: 224/2015

Petiția nr: 2478/06.04.2015

Petente: B. L., B. D., A.V.

Reclamat: -

Obiect: acordarea restanțelor salariale doar colegilor care au înaintat acțiuni în instanță

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentelor

I.1.1 B. L., B. D., A.V.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentele se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu o cerere prin care solicită intervenția instituției în ceea ce privește faptul că nu au fost cuprinse în acțiunile care au stat la baza Deciziei Civile nr. 2411/2008 și Deciziei Civile nr. 108/2009 pronunțate de Curtea de Apel Cluj.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 2478 din 11.05.2014 excepția de necompetență, motivată, a fost comunicată petentelor.

3.3. Colegiul director a solicitat petentelor să își formuleze propriile apărări față de excepția invocată din oficiu până la primul termen de audieri, respectiv 02.06.2015. Petentele au înaintat punctul de vedere prin care au susținut petiția așa cum a fost formulată.

3.4. La audieri petentele nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentelor

4.1. Prin petiția înregistrată sub nr. 2478 din 06.04.2015, petentele susțin că nu au fost cuprinse în acțiunile care au stat la baza deciziilor instanțelor de judecată.

4.2. Petentele nu au beneficiat de acele drepturi deoarece nu au fost trecute pe listele nominale și consideră că s-a produs o nedreptate prin faptul că au fost private de drepturile salariale, respectiv plata suplimentului postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare.

4.3. Petentele susțin că de aceste drepturi salariale au beneficiat restul angajaților Casei de Asigurări de Sănătate Cluj, inclusiv persoanele pensionate.

În anexă au depus copie a răspunsului primit de la angajator prin care comunică faptul că nu există prevederi legale pentru acordarea drepturilor salariale solicitate, precum și Deciziile prin care aceste drepturi salariale au fost acordate pentru restul salariaților.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009, a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

5.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentele invocă vătămarea drepturilor sale prin nerespectarea de către angajator a dispozițiilor art. 31 alin 1 lit.c) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, precum și omisiunea de a fi incluse în listele nominale care au stat la baza deciziilor instanțelor de judecată.

5.5. Colegiul director analizând fondul plângerii deduse soluționării și împrejurările invocate de petente, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, exced prevederilor O.G. nr. 137/2000, deoarece acestea vizează în mod indisolubil modalitatea de interpretare și aplicare a legii .

5.6. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr.137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

5.7. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea, completarea, respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora.

5.8. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.9. În acest sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată. C.N.C.D. nu poate analiza nici statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești

pronunțate. Astfel, vă învederăm faptul că efectele Deciziei civile nr. 2411/2008 și Deciziei Civile 108/2009 pronunțate de Curtea de Apel Cluj, la care faceți referire în sesizare, nu pot fi aplicate și pentru dumneavoastră deoarece nu vă regăsiți printre reclamanții semnatari. Astfel, pentru a putea beneficia de aceleași drepturi ca și persoanele din deciziile în cauză trebuie să acționați fostul angajator în instanța de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției astfel cum este formulat potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. o copie a prezentei hotărâri se va comunica petentelor.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Motivele de fapt și de drept redactate P.C.S. Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP